

Ім'я користувача:
Полтавський інститут економіки і права Полтавськи...

ID перевірки:
1016322468

Дата перевірки:
05.06.2024 12:24:56 EEST

Тип перевірки:
Doc vs Internet + Library

Дата звіту:
05.06.2024 12:43:56 EEST

ID користувача:
100011301

Назва документа: Зігрюк_курсова робота

Кількість сторінок: 13 Кількість слів: 2483 Кількість символів: 20776 Розмір файлу: 30.37 KB ID файлу: 1016120897

2.42% Схожість

Найбільша схожість: 0.6% з Інтернет-джерелом (<http://repositsc.nuczu.edu.ua/bitstream/123456789/4136/1/%D0%9C%D..>)

2.34% Джерела з Інтернету 188 Сторінка 15

0.6% Джерела з Бібліотеки 6 Сторінка 15

0% Цитат

Вилучення цитат вимкнене

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

РОЗДІЛ 1. МОДЕЛІ ТА ПІДХОДИ ДО СОЦІАЛЬНОГО СУПРОВОДУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ У РІЗНИХ КРАЇНАХ

1.1. Моделі та підходи до соціального супроводу військовослужбовців в Україні

Соціальний супровід військовослужбовців є надзвичайно важливою складовою соціальної політики в Україні, особливо з огляду на триваючі військові конфлікти та необхідність адаптації ветеранів до мирного життя. основними моделями та підходами до соціального супроводу військовослужбовців в Україні, акцентуючи увагу на їхніх особливостях та ефективності є такі.

Державна модель основний акцент у якій робиться на державних органах і програмах, які забезпечують соціальну підтримку військовослужбовців. Державні програми включають медичне обслуговування, психологічну підтримку, матеріальну допомогу, житлові програми та інші соціальні пільги. Ключовими гравцями тут є Міністерство оборони України, Міністерство соціальної політики та інші державні органи [2, 5].

Громадська модель передбачає активну участь неурядових організацій та волонтерських рухів у підтримці військовослужбовців. Волонтерські організації забезпечують як матеріальну, так і психологічну підтримку, проводять тренінги та надають юридичну допомогу. Важливу роль у цій моделі відіграють ветеранські організації, які сприяють соціальній адаптації через спільні проекти та заходи.

Комбінована модель поєднує елементи державної та громадської моделей, забезпечуючи комплексний підхід до соціального супроводу військовослужбовців. Така модель передбачає співпрацю державних органів, неурядових організацій та бізнесу, що дозволяє ефективно використовувати ресурси та забезпечувати більш різнобічну підтримку.

Індивідуальний підхід передбачає надання допомоги з урахуванням індивідуальних потреб та обставин кожного військовослужбовця. Це включає персоналізовані програми реабілітації, психологічного супроводу та професійної адаптації.

Системний підхід охоплює створення комплексних програм, які враховують всі аспекти життя військовослужбовців: від медичної та психологічної допомоги до соціальної та професійної адаптації. Такий підхід забезпечує координацію між різними відомствами та організаціями, що працюють у сфері підтримки військовослужбовців [5].

У груповому підході основний акцент робиться на груповій підтримці та взаємодії між військовослужбовцями. Це можуть бути групи самопомоги, тренінги та семінари, організовані ветеранськими організаціями або волонтерськими рухами. Такий підхід сприяє формуванню відчуття спільноти та взаємної підтримки [4].

Психосоціальний підхід зосереджений на психологічній підтримці та соціальній адаптації військовослужбовців. Включає психологічні консультації, групові терапії, тренінги з управління стресом та інші методи психосоціальної підтримки.

Основними викликами в сфері соціального супроводу військовослужбовців в Україні є недостатнє фінансування, бюрократичні перепони та нестача кваліфікованих кадрів. Важливими напрямками покращення є підвищення координації між різними організаціями, збільшення фінансування програм соціальної підтримки та розвиток інфраструктури для реабілітації та адаптації ветеранів [9].

Ефективний соціальний супровід військовослужбовців в Україні можливий лише за умов тісної співпраці між державою, громадянським суспільством та бізнесом. Інтеграція різних підходів і моделей дозволить створити більш стійку та ефективну систему підтримки, яка відповідає на виклики сучасності та забезпечує гідні умови життя для військовослужбовців та їхніх сімей.

1.2. Моделі та підходи до соціального супроводу військовослужбовців за кордоном

Соціальний супровід військовослужбовців є важливим аспектом соціальної політики в багатьох країнах світу. Різні держави розробили свої моделі та підходи для підтримки ветеранів та військовослужбовців, враховуючи їхні унікальні потреби та контекст. Існує кілька ключових моделей і підходів до соціального супроводу військовослужбовців у різних країнах.

В США соціальний супровід військовослужбовців здійснюється через масштабну та добре структуровану систему. Основним координатором є Департамент у справах ветеранів (VA), який надає широкий спектр послуг: медичну допомогу, психологічну підтримку, програми професійної реабілітації, житлові програми та інші соціальні послуги. Однією з ключових особливостей є система медичних центрів для ветеранів (VA Hospitals), що спеціалізуються на лікуванні та реабілітації військовослужбовців [14].

У Великобританії основна роль у підтримці військовослужбовців належить Міністерству оборони та численним благодійним організаціям, таким як Royal British Legion та Help for Heroes. Військовослужбовцям надається медична та психологічна допомога, соціальні послуги, юридична підтримка та допомога у працевлаштуванні. Велика увага приділяється також питанням житлового забезпечення ветеранів [14].

В Ізраїлі соціальний супровід військовослужбовців здійснюється Міністерством оборони та організацією Zahal Disabled Veterans Organization. Основна увага приділяється медичній реабілітації, психологічній підтримці, соціальній інтеграції та професійній адаптації. Важливим аспектом є також участь військовослужбовців у громадських та соціальних заходах для підтримки морального духу [14].

У Канаді соціальний супровід військовослужбовців координується через Департамент у справах ветеранів (Veterans Affairs Canada). Основні послуги включають медичну допомогу, психологічну підтримку,

реабілітаційні програми, фінансову допомогу та послуги з працевлаштування. Значна увага приділяється також питанню житла та забезпечення соціальної інтеграції ветеранів [21].

Підходи до соціального супроводу теж відрізняються в різних країнах. Багато країн застосовують індивідуальний підхід до соціального супроводу військовослужбовців, враховуючи їхні специфічні потреби та обставини. Це може включати персоналізовані програми медичної та психологічної реабілітації, професійної підготовки та соціальної інтеграції.

Системний підхід передбачає комплексну координацію між різними відомствами та організаціями, що працюють у сфері підтримки військовослужбовців. Це дозволяє забезпечити цілісну підтримку, охоплюючи всі аспекти життя ветеранів: медичну допомогу, психологічну підтримку, соціальні послуги та професійну адаптацію [16].

У багатьох країнах застосовують груповий підхід, що передбачає створення груп підтримки, організацію групових тренінгів та семінарів. Цей підхід сприяє формуванню відчуття спільноти та взаємної підтримки серед військовослужбовців, що особливо важливо для їхньої психологічної адаптації.

Психосоціальний підхід зосереджується на наданні психологічної підтримки та соціальній адаптації військовослужбовців. Це може включати психологічні консультації, групові терапії, тренінги з управління стресом, програми соціальної реінтеграції та інші методи підтримки.

Соціальний супровід військовослужбовців є складним і багатограним процесом, який вимагає інтеграції різних підходів і моделей. Успішний досвід різних країн свідчить про важливість комплексного та системного підходу, що охоплює всі аспекти життя військовослужбовців. В Україні варто враховувати цей досвід і адаптувати його до національних умов, створюючи ефективну систему підтримки для ветеранів та військовослужбовців, що сприятиме їхній успішній соціальній та професійній реінтеграції [17].

РОЗДІЛ 2. СПЕЦИФІКА СОЦІАЛЬНИХ ТА ПСИХОЛОГІЧНИХ ПОТРЕБ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ПІСЛЯ ЗАВЕРШЕННЯ СЛУЖБИ

2.1. Теоретичний аналіз специфіки соціальних потреб військовослужбовців після завершення служби

Соціальні потреби військовослужбовців після завершення служби є складним і багатограним аспектом, який вимагає глибокого теоретичного аналізу. Після закінчення військової служби ветерани стикаються з різними викликами та проблемами, які впливають на їхнє фізичне, психологічне та соціальне благополуччя. Розуміння специфіки цих потреб є ключовим для розробки ефективних програм соціальної підтримки [20].

Однією з головних категорій потреб військовослужбовців після завершення служби є фізичні потреби. Часто ветерани стикаються з проблемами здоров'я, які виникли внаслідок їхньої військової діяльності. Це можуть бути поранення, хронічні захворювання, інвалідність та інші медичні ускладнення. Важливою складовою задоволення цих потреб є надання медичної допомоги, реабілітаційних послуг та доступу до спеціалізованих медичних закладів.

Психологічні потреби ветеранів також займають важливе місце. Військова служба, особливо участь у бойових діях, може призвести до розвитку посттравматичного стресового розладу (ПТСР), депресії, тривожних розладів та інших психологічних проблем. Задоволення цих потреб вимагає комплексного підходу, включаючи психологічну підтримку, терапію, групові сесії та програми з управління стресом. Важливим є також надання підтримки сім'ям військовослужбовців, оскільки вони також можуть переживати психологічний стрес.

Після завершення служби військовослужбовці стикаються з необхідністю соціальної адаптації. Вони повинні знайти своє місце у цивільному суспільстві, інтегруватися у нові соціальні структури та

відновити соціальні зв'язки. Це включає потребу у соціальній підтримці, формуванні нових соціальних зв'язків, участі у громадському житті та отриманні соціальних послуг. Групи підтримки, ветеранські організації та громадські ініціативи відіграють важливу роль у задоволенні цих потреб.

Економічні потреби ветеранів є однією з ключових складових їхнього соціального благополуччя. Після завершення служби військовослужбовці часто стикаються з проблемами працевлаштування та фінансової стабільності. Важливою складовою задоволення цих потреб є програми професійної реабілітації, навчання новим професіям, допомога у працевлаштуванні та фінансова підтримка. Ветерани повинні мати доступ до ресурсів, які допоможуть їм адаптуватися до цивільного ринку праці та забезпечити фінансову незалежність.

Після завершення служби багато ветеранів відчують потребу у визнанні їхнього внеску та досягнень. Це може бути задоволено через участь у громадських заходах, нагородження, визнання на державному рівні та підтримку з боку суспільства. Крім того, ветерани мають потребу у самореалізації та продовженні своєї місії у нових сферах діяльності. Це може включати волонтерську діяльність, участь у громадських проектах, створення власного бізнесу або професійну діяльність, яка відповідає їхнім інтересам і здібностям [22].

Для аналізу специфіки соціальних потреб військовослужбовців після завершення служби можна використовувати різні теоретичні підходи. Один із них – маслоуївська теорія потреб, яка розглядає потреби людини на різних рівнях: фізіологічні потреби, потреби у безпеці, соціальні потреби, потреби у визнанні та потреби у самореалізації. Цей підхід дозволяє систематизувати потреби військовослужбовців і визначити пріоритети у їхньому задоволенні [18].

Інший підхід – соціально-екологічна модель, яка враховує вплив різних соціальних та екологічних факторів на життя ветеранів. Ця модель дозволяє зрозуміти, як різні рівні соціального оточення (сім'я, громада, суспільство)

впливають на задоволення потреб військовослужбовців і допомагає розробити більш цілісні програми підтримки.

Соціальні потреби військовослужбовців після завершення служби є багатогранними і включають фізичні, психологічні, соціальні, економічні потреби, а також потреби у визнанні та самореалізації. Теоретичний аналіз цих потреб на основі різних підходів дозволяє краще розуміти виклики, з якими стикаються ветерани, і розробляти ефективні програми соціальної підтримки. Важливим є інтегрований підхід, що включає співпрацю між державою, громадськими організаціями та бізнесом для забезпечення всебічної підтримки військовослужбовців у їхній адаптації до мирного життя.

2.2. Теоретичний аналіз специфіки психологічних потреб військовослужбовців після завершення служби

Завершення військової служби є значним життєвим переходом для військовослужбовців, що вимагає адаптації до нових умов життя. Цей період супроводжується специфічними психологічними потребами, які виникають через зміну ролі, соціального статусу, а також через можливі наслідки військових травм. Теоретичний аналіз цих потреб допомагає глибше зрозуміти виклики, з якими стикаються ветерани, і сприяє розробці ефективних програм психологічної підтримки.

Основні психологічні потреби

Військова служба, особливо участь у бойових діях, може викликати почуття небезпеки та страху. Після завершення служби ветерани потребують відчуття безпеки та стабільності. Важливо створити умови, де вони відчують себе захищеними від фізичної і психологічної загрози [11].

Багато ветеранів стикаються з посттравматичним стресовим розладом (ПТСР), депресією, тривожними розладами та іншими психологічними проблемами. Потреба в психологічній підтримці є критично важливою для їхнього відновлення. Це може включати індивідуальну та групову терапію, консультації з психологами та психіатрами.

Військова служба часто передбачає тісні соціальні зв'язки та підтримку з боку колег. Після завершення служби ветерани можуть відчувати ізоляцію та самотність. Соціальна підтримка від сім'ї, друзів, ветеранських організацій та громади є важливою для їхньої адаптації до цивільного життя.

Військовослужбовці часто мають сильне відчуття місії та мети під час служби. Після завершення служби вони можуть втратити це відчуття, що може призвести до кризи ідентичності. Потреба у самореалізації включає знаходження нових цілей та сенсу у житті, професійної діяльності, волонтерства чи іншої соціально корисної діяльності.

Ветерани часто шукають визнання свого внеску та досягнень. Це може бути задоволено через участь у громадських заходах, визнання на державному рівні, нагородження та підтримку з боку суспільства.

Теоретичні підходи до аналізу психологічних потреб

Згідно з пірамідою потреб Маслоу, психологічні потреби ветеранів можна розглядати на різних рівнях: від базових (безпека, фізіологічні потреби) до вищих (самореалізація, визнання). Цей підхід дозволяє структурувати потреби та визначити пріоритети у їхньому задоволенні.

Теорія соціальної підтримки підкреслює важливість соціальних зв'язків і підтримки для психологічного благополуччя. Вона акцентує увагу на ролі соціальних мереж, груп підтримки та взаємодії з іншими ветеранами у процесі адаптації до цивільного життя.

Теорія психологічної адаптації свідчить про адаптацію до нових умов життя після завершення військової служби включає проходження різних стадій: шок, відкидання, адаптація та прийняття. Розуміння цих стадій допомагає розробляти програми підтримки, що враховують динаміку психологічного стану ветеранів.

Теорія посттравматичного зростання вказує на те, що ветерани можуть переживати особистісне зростання після травматичних подій. Посттравматичне зростання включає розвиток нових поглядів на життя, покращення міжособистісних відносин та підвищення самосвідомості.

Підтримка посттравматичного зростання може бути важливою складовою програм реабілітації.

Практичні рекомендації

Необхідно розробляти та впроваджувати програми, що забезпечують доступ до психологічної допомоги, включаючи індивідуальні та групові сесії, онлайн-консультації та підтримку [18].

Важливо залучати сім'ї та громади до процесу реабілітації, забезпечуючи їм інформацію та підтримку, необхідну для допомоги ветеранам. Організація груп підтримки, соціальних заходів, професійних тренінгів та інших ініціатив, що сприяють соціальній інтеграції ветеранів, є критично важливою [19].

Забезпечення можливостей для ветеранів знайти нові цілі та сенс у житті через волонтерство, професійну діяльність та інші форми самореалізації. Визнання їхніх досягнень та внеску на різних рівнях суспільства також є важливим.

Психологічні потреби військовослужбовців після завершення служби є багатограними та вимагають комплексного підходу для їх задоволення. Використання різних теоретичних підходів дозволяє глибше зрозуміти ці потреби та розробити ефективні програми підтримки. Важливо забезпечити інтегровану систему підтримки, яка враховує всі аспекти психологічного благополуччя ветеранів і сприяє їхній успішній адаптації до цивільного ЖИТТЯ.

РОЗДІЛ 3. МОЖЛИВІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ПОТОЧНИХ ПРОГРАМ ТА ЗАХОДІВ СОЦІАЛЬНОГО СУПРОВОДУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ПІСЛЯ ЗАВЕРШЕННЯ СЛУЖБИ

3.1. Ключові принципи, що забезпечують ефективний соціальний супровід військовослужбовців після завершення служби

Ефективний соціальний супровід військовослужбовців після завершення служби базується на кількох ключових принципах, які допомагають забезпечити належну підтримку та сприяють успішній адаптації ветеранів до цивільного життя.

1. Комплексний підхід. Забезпечення всебічної підтримки, яка охоплює всі аспекти життя ветеранів – фізичні, психологічні, соціальні та економічні. Створення програм, що поєднують медичну допомогу, психологічну підтримку, професійну реабілітацію та соціальні послуги. Координація зусиль між різними відомствами та організаціями, включаючи державні органи, громадські організації та приватний сектор [6].

2. Індивідуальний підхід. Врахування індивідуальних потреб, особливостей та обставин кожного ветерана. Проведення індивідуальних оцінок потреб та розробка персоналізованих планів підтримки. Надання спеціалізованих послуг, які відповідають конкретним фізичним та психологічним потребам ветеранів.

3. Повага та гідність. Визнання внеску ветеранів та забезпечення поваги до їхніх прав і гідності. Організація заходів, що визнають та відзначають заслуги ветеранів. Забезпечення рівноправного доступу до послуг та підтримки, незалежно від статусу або заслуг під час служби.

4. Доступність та своєчасність. Забезпечення легкого доступу до послуг та своєчасного надання підтримки. Розвиток інфраструктури, яка забезпечує доступність медичних, психологічних та соціальних послуг у різних регіонах. Спрощення процедур та зменшення бюрократичних перешкод для отримання допомоги [3].

5. Міжсекторальна співпраця. Співпраця між різними секторами для забезпечення комплексної підтримки. Спільні проекти та програми між державними органами, неурядовими організаціями, бізнесом та громадами. Взаємний обмін інформацією та ресурсами для підвищення ефективності програм підтримки [7].

6. Стійкість та тривалість підтримки. Забезпечення безперервної підтримки ветеранів протягом тривалого часу після завершення служби. Розробка довгострокових програм, що передбачають підтримку на різних етапах адаптації. Створення системи моніторингу та оцінки ефективності програм для постійного їх вдосконалення.

7. Освітні та професійні можливості. Забезпечення можливостей для навчання та професійного розвитку ветеранів. Організація програм перепідготовки, професійного навчання та стажування. Надання консультаційних послуг щодо кар'єрного розвитку та працевлаштування.

8. Психологічна підтримка та реабілітація. Забезпечення психологічної допомоги та реабілітації для ветеранів з посттравматичними стресовими розладами (ПТСР) та іншими психологічними проблемами. Проведення індивідуальної та групової терапії, тренінгів з управління стресом. Підтримка сімей ветеранів для зміцнення їхньої ролі у процесі реабілітації.

9. Соціальна інтеграція та участь. Сприяння інтеграції ветеранів у громаду та їх активній участі у соціальному житті. Створення груп підтримки, організація соціальних та культурних заходів. Заохочення ветеранів до участі у волонтерських проектах та громадських ініціативах.

10. Використання новітніх технологій. Використання сучасних технологій для покращення доступу до послуг та інформації. Розробка онлайн-платформ для надання консультацій, реєстрації на програми підтримки та отримання інформації. Використання мобільних додатків для моніторингу стану здоров'я та взаємодії з фахівцями [15].

Забезпечення ефективного соціального супроводу військовослужбовців після завершення служби вимагає комплексного та багатогранного підходу,

що враховує індивідуальні потреби ветеранів, забезпечує доступність та своєчасність підтримки, поважає їхні права та гідність. Співпраця між різними секторами, довгостроковий підхід та використання новітніх технологій є ключовими компонентами успішної адаптації ветеранів до цивільного життя.

3.2. Опитувальник оцінки ефективності програм та заходів соціального супроводу військовослужбовців після завершення служби

Цей опитувальник розроблено для збору інформації щодо ефективності програм та заходів соціального супроводу військовослужбовців після завершення служби. Ваша участь допоможе вдосконалити існуючі програми та розробити нові ініціативи, що відповідатимуть потребам ветеранів.

Інструкції:

Будь ласка, уважно прочитайте кожне запитання та виберіть відповідь, яка найкраще відображає ваш досвід та думку. Ваші відповіді будуть анонімними і конфіденційними.

Загальні відомості

Ваш вік:

До 25 років

26-35 років

36-45 років

46-55 років

Понад 55 років

Ваш стаж військової служби:

До 5 років

6-10 років

11-15 років

16-20 років

Понад 20 років

Чи брали ви участь у бойових діях?

Так

Ні

Схожість

Джерела з Інтернету

188

1	http://repositc.nuczu.edu.ua/bitstream/123456789/4136/1/%D0%9C%D0%BE%D1%80%D1%8F%D0%BA%D0%B8.pdf	79 джерел	0.6%
2	http://znau.edu.ua/images/public_document/2020/diss%20%281%29.pdf	56 джерел	0.56%
3	http://www.irm.kr.ua/uk/polls.html?poll=art-tsentr	2 джерела	0.56%
4	http://srd.pdaba.edu.ua:8080/bitstream/123456789/11029/1/Chernysh.pdf		0.44%
7	https://lib.iitta.gov.ua/739616/1/%D0%86%D0%BD%D0%B6%D0%B8%D1%94%D0%B2%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%BA%D0%B8.pdf	4 джерела	0.36%
8	http://dspace.pdpu.edu.ua/bitstream/123456789/1810/1/%D0%9C%D0%BE%D0%B6%D0%B0%D1%80%D0%BE%D0%B8%D1%80%D0%BE%D0%B8.pdf	9 джерел	0.36%
9	http://kpppo.nau.edu.ua/files/Konfer2018.pdf	21 джерело	0.32%
10	http://ephsheir.phdpu.edu.ua/bitstream/handle/8989898989/5679/Humanitarium_43_1_Psychology.pdf	16 джерел	0.32%

Джерела з Бібліотеки

6

5	Студентська робота	ID файлу: 1015752594	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	5 Джерело	0.44%
6	Студентська робота	ID файлу: 1016113308	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...		0.44%